

[Poul Nødgaard]

Det er bestemt ikke alt i det forslag, der er godt, det vil jeg gerne sige. Det er en god, poppet tekst, men hvis man ser bag om teksten, vil jeg sige, at meget af det overhovedet ikke kan gennemføres i praksis, uden at vi kommer ud i en lang række problemer i relation til vort erhvervsliv.

Det, der bringer mig herop, er egentlig, at jeg gerne vil sige til Socialdemokratiet, at jeg fornemmer, at Socialdemokratiet overhovedet ikke har gjort sig klart, hvilket forlig de har indgået. Jeg finder det derfor mere eller mindre uacceptabelt, at vi overhovedet skal diskutere det socialdemokratiske forslag, for det er reelt et område, hvor en række partier har indgået et forlig, og så kommer man alligevel løbende herved i salen, fordi man ikke i Socialdemokratiet har gjort sig klart, at pludselig så kom den dag, hvor den situation ville opstå, som netop nu er ved at opstå, nemlig at de ledige ikke længere kan være i dagpengesystemet. Man vidste jo godt, da man indgik forliget, at den dag kunne komme.

Sandheden bag det hele er jo, at Danmark i realiteten ikke har råd til at fortsætte det dagpengesystem. Jeg går ud fra, det var derfor, Socialdemokratiet i sin tid gik med til at lave den ordning, som der nu er indgået et forlig om. Man vidste, der ville komme en situation, hvor nogle mennesker efter 6-7 år ikke længere kunne blive i dagpengesystemet. Så kommer man nu og er rigtig godt på den og vil have Folkeetinget til at ændre disse ting.

Nu venter vi på Zeuthenudvalgets arbejde og de modeller, det fremkommer med. Jeg er helt enig i det, der er kommet frem om, at ingen skal her stå og give Zeuthenudvalget opskrifter på, hvad de skal nå frem til. Lad disse sikkert udmærkede mennesker arbejde i fred og ro, og lad dem fremstille nogle modeller til, hvordan vi kan lave et nyt dagpengesystem i Danmark, og hvorledes vi kan finansiere det. Det er jeg helt tryk og rolig ved.

Men én ting står fast – det kan jeg sige uden at gribe ind i Zeuthenudvalgets arbejde – Danmark har ikke råd til at fortsætte det nuværende dagpengesystem. Vi kan lige så godt se i øjnene, hvad enten partierne her i salen kan lide det eller ej, at i løbet af et års tid har vi forhåbentlig et helt nyt dagpengesystem, hvor den enkelte borger er meget mere med i sin egen ledighedssituation, end tilfældet er nu.

Sluttelig ganske kort: Fremskridtspartiet kan ikke medvirke ved gennemførelsen af det socialdemokratiske forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke medvirke til det socialdemokratiske forslag, og jeg vil godt sige, at jeg betragter det som forligsbud, at man har fremsat det. Jeg vil ikke bruge megen tid på det, men det skal blot noteres her, at det er min ganske klare opfattelse.

Vi vidste, da vi indgik forliget, at dette kunne blive et af resultaterne af det. Vi kan alle sammen beklage den situation, vi har på arbejdsmarkedet, men vi vidste det godt. Vi gjorde det alligevel, fordi vi ydede noget på uddannelsessiden. Man kan så diskutere, om det har været fulgt op godt nok, men det er en anden snak. Det var jo et »give and take«, som alle forlig er. Man fik denne afgrænsede periode og brugte så nogle af pengene til at kunne give nogle uddannelsesstilbud. Derfor betragter jeg dette som klart forligsbud.

Jeg vil ikke gøre mere ud af det; jeg vil blot notere, at det ikke er den måde, jeg regner med at man kan lave forlig på sammen med nogle mennesker. Det er at hænge os andre ud ved at sige, at man selv er bedre. Man vil gerne gøre noget for de ledige, mens Det Radikale Venstre ikke har noget ønske om at gøre noget for de ledige. Så kan man hænge os ud som asociale i den sammenhæng. Det er deri jeg mener, at det mindre fine er.

Jeg tror, at vi alle er enige om, at arbejdsløsheden er uacceptabelt høj, og det er selvfølgelig ét af de problemer, vi står med, når vi behandler forslag som disse.

Jeg skal ikke knytte mange kommentarer til dette, men blot kommentere den ene bemærkning, hvor man siger, at der er mange unge, der er tilknyttet dette system, og at man finder, at det er helt forfærdeligt. Jeg synes godt, at man kan have forskellige indfaldsvinkler til det. Efter min opfattelse er det et udtryk for, at der er mange unge, der er kommet ind i en arbejdsløshedskasse, en arbejdsløshedsforsikring, hvor der aldrig var mulighed for, at de kunne få noget arbejde. De har så været i systemet i 7-9 år, og det vil sige, at de unge logisk set aldrig har været tilknyttet arbejdsmarkedet. Det kan de simpelt hen ikke have været.